

[Honoré]

disse landes optagelse fremfor en lang tilpassningsperiode med talløse undtagelsesbestemmelser efter deres optagelse i EF. Det vil under alle omstændigheder koste de ni penge at optage de tre nye medlemslande. Det er bedre at bruge en stor del af dem, før de kommer ind, end at vente med det, til de er kommet ind.

Angående EFs indenrigspolitik på de mange forskellige områder er det ganske rigtigt som sagt en vigtig opgave at få respekteret de traktatmæssige forpligtelser. Tekniske handelshindringer og ulovlig statsstøtte til erhvervslivet hører til de mest påtrængende opgaver at tage fat på. Jeg har selv rejst spørgsmålet i forbindelse med eksempler, der blev fremdraget af Thrige-Titan, og udenrigsministeriet har lovet at fremdrage spørgsmålet i Kommissionen. Det takker jeg for.

Videre er det en vigtig opgave for Danmark at sikre den fri adgang til det fælles EF-hav og at sørge for en afvikling af de monetære udligningsbeløb inden for landbrugsområdet.

Må jeg til afslutning erindre om, hvor nødvendigt det er for Danmarks EF-medlemskab, at det gøres tillokkende for danske at blive ansat i EF. Der må derfor være tilbagefaldsstillinger i dansk administration, og det må ikke skade en dansk karriere, at man har arbejdet nogen tid inden for EF.

Det er en stor opgave at beklæde formandsposten i EF. Det bliver også vanskeligt for Danmark at skulle overtage den efter belgiernes vellykkede formandsperiode. Hvis vi imidlertid koncentrerer os om nogle spørgsmål, prioriterer, så skal det nok gå. Vi har jo også flere erfaringer, end da vi bestred posten i 1973.

Kristeligt folkeparti håber, at regeringen vil kunne løse denne opgave både til Danmarks og til de otte andre partners tilfredshed, og vi ønsker regeringen og dens embedsmænd held og lykke dermed.

Ib Christensen (DR):

Den redegørelse, regeringen gennem udenrigsministeren har leveret, er præget af en konsekvent underdimensionering af den integration, som har fundet sted i de forløbne fem år, og som stadig finder sted, og som man som målsætning har skal fortsætte. I det omfang den faktisk skete integration og de

målsætninger, der ligger, ikke kan benægtes, så gør man en dyd af nødvendigheden og fremhæver det som fremskridt, som man tidligere sagde ikke havde noget med realiteterne at gøre og var noget, som EF-modstanderne påstod.

Begrebet Den europæiske Union nævnes end ikke i ministerens redegørelse, og det er derfor interessant at se i aktstykke nr. 47 fra markedsudvalget, nemlig den af Det europæiske Råds møde den 5.-6. december 1977 godkendte rapport fra udenrigsministrene og Kommissionen. Disse rapporter giver et mere seriøst grundlag for denne forhandling, må man sige, end den, som udenrigsministeren har leveret, og derfor vil jeg i det følgende trække lidt på, hvad der står, navnlig i udenrigsministrenes rapport.

Først vil jeg sige en smule om hverdagen. Man siger, at EF skal præge hverdagen, og det tør jo nok siges, at det sker i vidt omfang. Man prøver at lave en fælles fiskeripolitik, og der er ikke enighed mellem EF-landene om, hvorvidt denne fiskeripolitik vil være underkastet vetoret, om man også dér kan nedlægge veto. Det er det danske synspunkt, ved jeg, men der er ikke enighed. Man er langt med hensyn til at harmonisere uddannelsespolitikken, hvor både sygeplejerske- og lægeuddannelsen har været inde i billedet, og nu snakker man også sundhedspolitik. Jeg vil gerne sætte disse ting i relation til, hvad der står i det nævnte aktstykke, side 2, hvor man siger, at Det europæiske Råd har udtalt, at de eksisterende traktater kan tjene som grundlag for politikken på nye områder. Det benytter man sig i mangfoldige henseender af ved brugen af Romtraktatens artikel 235, sådan som også tidligere ordførere har nævnt, i et sådant omfang, at selv Kommissionen er blevet betænkelig ved situationen. Derfor sker der altså løbende denne udvidelse i dybden af integrationen, uanset at samarbejdet er præget af kriser og ikke overholdte tidsterminer.

Der er blevet spurgt om, hvorvidt man kan nævne eksempler på noget, som vi ikke ville have gennemført, hvis vi ikke var tvunget til det, og der er allerede nævnt momsens, som man har indført nu på 14.000 erhvervsvirksomheders område – noget, som man aldrig ellers ville have indført, hvis ikke EF havde dikteret det. Man ser dér en harmonisering på et område, der svækker vores selv-